

DØDELIGHEDEN BLANDT FORSØRGEDE

EN FORSIKRINGS-STATISTISK UNDERSØGELSE

VED

CAND. MAG. LARS IVERSEN,
FULDMÆGTIG I STATSANSTALTEN FOR LIVSFORSIKRING

KØBENHAVN

I KOMMISSION HOS LEHMANN & STAGE

TRYKT I UNIVERSITETSBOGTRYKKERIET
(J. H. SCHULTZ A/S)

1910

I Beretningen fra den 3die internationale Aktuarkongres (Paris 1900) findes i en af det hollandske Livsforsikringssselskab *Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente* forfattet Afhandling¹⁾ anført en Overlevelsestavle, der er konstrueret paa Grundlag af Huddes Erfaringer. Ved Konstruktionen af denne Tavle er imidlertid begaaet en Fejl, idet man efter Huddes Erfaringer først har bestemt Antallet af de i hver Alder døde og derefter har fundet l_x ved Summation af disse Tal fra de højeste Aldre og nedad. En saadan Fremgangsmaade vilde kun være rigtig, hvis alle Indtrædelser var sket i Alder 1 Aar. Fejlen berører alle Aldre under 50 Aar og er størst for de lave Aldre. For Alder 1 Aar faas der f. Eks. 1495 Leveaar, medens der i Virkeligheden kun er 61. Da Antallet af Dødsfald i hvert Aldersaar derimod er det rigtige, er Tavlen altsaa ganske misvisende. I et Værk udgivet af det ovennævnte Selskab i Aaret 1897²⁾ er der gjort nærmere Rede for Konstruktionen af den nævnte Tavle, og Misforstaaelsen træder derved meget tydelig frem. Efter at der er givet en Forklaring af selve Erfaringerne, hedder det nemlig om Konstruktionen af Tavlen: *Zal ieder, die een weinig nadenkt, wel inzien, hoe hij daarbij te werk moet gaan. Ten overvloede willen wij hier den weg aanwijzen*³⁾. Derefter gives en detailleret Forklaring af den ovenfor nævnte Fremgangsmaade, og der sluttes med følgende: *Men heeft volkomen recht om de tafel te beginnen met 1495 personen, want alle, die op later leeftijd zijn toegetreden, zijn natuurlijk ook eenmaal één jaar oud geweest*⁴⁾.

Den rigtig konstruerede Tavle viser en forholdsvis lav Dødelighed for de unge Aldre, saaledes for Aldrene 1—5 Aar: 6.3 ‰, 6—10 Aar: 9.2 ‰ og for Aldrene 11—15 Aar: 9 ‰, et Forhold, der sikkert for en stor Del hidrører fra, at Livrenter kun blev købt for sunde Børn, hvis Dødelighed i de første Aar efter Indkøbet var forholdsvis ringe. Fra 15—16 Aars Aldren er der en ret stærk Stigning i Dødeligheden, saaledes at denne allerede i Begyndelsen af Tyverne naar op paa 2 pCt., hvilken Værdi den derefter holder nogenlunde konstant til omkring 40 Aars Aldren. Det for de fleste moderne Dødelighedstavler karakteristiske Træk, at Dødeligheden paa et Stykke efter 20 Aars Aldren holder sig næsten konstant, finder vi

1) Notice succincte sur la marche de la science actuarielle dans les Pays-Bas (Hollande) depuis ses débuts, jusqu'à la fin du XIX. siècle. pag. 897.

2) Bouwstoffen voor de Geschiedenis van de Levensverzekeringen en Lijfrente in Nederland bewerkt door de Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente — Amsterdam 1897. pag. 104 og 105.

3) Enhver, der tænker sig en Smule om, kan let indse, hvorledes han skal gaa frem dermed. Ikke desto mindre skal vi her anwise Vejen.

4) Det er fuldt berettiget at begynde Tavlen med 1495 Personer, thi alle, der er indtraadt i højere Aldre, har naturligvis ogsaa en Gang været 1 Aar gamle.